

مقدمه حقوق

دوره ۹ - شماره ۲۸ - تابستان ۱۴۰۵

آثار حقوقی ناشی از گشایش اعتبار اسنادی نسبت به خریدار و ذینفع
همایون مافی، محسن رئیسی، احمدرضا امیری لاریجانی
امکان سنجی عدالت کیفری بین‌المللی برای رسیدگی به اکوساید در چهارچوب تغییرات اقلیمی
سبحان طیبی، ماجده معقولی
تحلیل ماهیت و سازوکار اجرای تصمیمات دیوان بین‌المللی دادگستری با تأکید بر رویه دیوان در مواجهه با خلأ حقوقی
سمیه رحمانیان، پوریا ابراهیم زاده
منع سوءاستفاده از اضطرار در نظام حقوقی ایران
زینب قادری، عبدالمجید یوسفی، ستار فخرایی
مطالعه تطبیقی شرط انفساخ در حقوق ایران و نهاد انحلال قرارداد در کنوانسیون بیع بین‌المللی کالا
حکیمه محمودسلطانی، مهدی شیخ محمودی
ارکان و مبانی جرم‌انگاری تبانی برای ارتکاب جرم در حقوق کیفری ایران و فرانسه
صابر سیاری زهان
چالش‌های اسناد الکترونیکی در حقوق ایران
محمدرضا عبدی، ساسان وزین پور
نقش دوگانه هوش مصنوعی در مقابله با اطلاعات نادرست و جعل عمیق: چالش‌ها و راهکارها
عاطفه لرججوری، سیداحمد پیروندیزی
ماهیت حقوقی شرط بنایی در فقه امامیه و حقوق ایران؛ تبیین مبانی اعتبار و قلمرو آن در قراردادهای مشارکت مدنی
سیدعلیرضا حسینی، محمدرضا رستمی، طاهره جعفری
بررسی فقهی و حقوقی جایگاه و نقش وصیت اشخاص بلاوارث در تعیین تکلیف دارایی بعد از فوت
سیده نازنین موسوی
مبانی، شرایط و آثار قراردادهای تأمین کیفری متهم در نظام کیفری ایران
کامران رحیمی سکه روانی
بررسی فقهی بطلان معاملات در قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول
مهدی رجائیان، جعفر قجه بیگلر
بره دیدگی اطفال و نوجوانان در فضای سایبری و متاورس: مروری بر شناخت علل تا راهکارهای پیشگیری و مقابله با آن
جواد چراغی
تحلیل نقش‌های حمایتی کنوانسیون بیع بین‌المللی کالا در زمینه تسهیل و صیانت از تجارت بین‌المللی
اسماعیل چوگانی
کارکرد سیاست جنایی دادستانی در پیشگیری و تعقیب جرائم ناقض حقوق عامه
وحید کیومرثی
مطالعه تطبیقی قاعده استقلال شرط دآوری در حقوق ایران، فرانسه، انگلستان و قانون نمونه آنسیترال؛ نظریه‌ها و رویه‌ها
سعید جوهر
وضعیت معاملات مجنون ادواری در حقوق ایران و انگلستان
امیرمحمد توکلی، ستایش حاج رجبعلی طهرانی، فاطمه اله وردی، امیررضا نقروی
تأثیر قوانین سختگیرانه بر رفتارهای مرتبط با خرید و فروش مواد مخدر
حمیدرضا قناعتیان
نقش صلح آمیز انرژی هسته‌ای در حقوق ایران و نظام بین‌الملل با رویکرد جدید
مجاهد امیری، فاطمه اصغرزاده شیرازی
تأثیر فناوری‌های نوین، هوشمندسازی و تحول دیجیتال در اجرای قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول
نگار فولادی، وجیهه محسنی
تحلیل جرم شناختی قاچاق کالا در استان هرمزگان
احمد پدیدار، محمد کمالی
قرارداد هوشمند در نظام حقوقی ایران
مهدی صالحی زاده
چالش‌های حقوقی دولت الکترونیک و مسئولیت مدنی دولت
سعید سردشتی بیرجندی
اصل بی طرفی تحصیل دلیل در فرآیند دادرسی کیفری ایران
محمدحسن ملک محمدی
تحلیل کیفی مبانی و قلمرو مسئولیت کیفری در ارتکاب جرائم ناشی از سندرم پای بی قرار: تعامل اختلال عصبی-حرکتی با
ارکان تقصیر و قابلیت انتساب
زهره عنالوی اصفهانی
نسبت قاعده و استثناء در حقوق مدنی ایران: با تأکید بر اصل لزوم قراردادهای و موارد خروج از آن
امیررضا علی تبار
نهادسازی اساسی: ثبت‌نام در ارتش و حبس دسته‌جمعی در ایالات متحده آمریکا
برایان سایکز، امی کیتی بابلی، یاسر شاکری

The Peaceful Role of Nuclear Energy in Iranian law and the International System with a New Approach

Mojahed Amiri

Assistant Professor, Department of International Law, Islamic Azad University, Shiraz Branch, Shiraz, Iran

نقش صلح آمیز انرژی هسته‌ای در حقوق ایران و نظام بین‌الملل با رویکرد جدید

مجاهد امیری

استادیار گروه حقوق بین‌الملل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، شیراز، ایران
mojahedamiri20@gmail.com

Fatemeh Asgharzadeh Shirazi

Master's student in International Law, Islamic Azad University, Shiraz Branch, Shiraz, Iran (Corresponding Author)

فاطمه اصغرزاده شیرازی

دانشجوی کارشناسی‌ارشد حقوق بین‌الملل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، شیراز، ایران (نویسنده مسئول)
ghoolampour.yasin@yahoo.com

Abstract

Today, atomic energy is outside the exclusive jurisdiction of domestic law and is considered an international concern. It is also an emerging science in human life. However, due to the great capabilities of this technology in a short time, it has been able to enter various areas of human life and play a huge role in industrial, medical, agricultural, etc. dimensions. Now, the new generation needs to be informed about the various methods of peaceful use of nuclear energy and the serious consequences of using this energy in the military sector, so that they can make continuous efforts to achieve it as much as possible and always keep Islamic Iran on the platform of honor. The purpose of this research is to examine the peaceful role of nuclear energy in Iranian law and the international system with a new approach. The greater desire for the peaceful use of nuclear energy, along with the fear of the development of nuclear weapons and the outbreak of nuclear war, led the international community to conclude the Nuclear Non-Proliferation Treaty in the 1970s. The dispute over Iran's nuclear activities, including the issue of the right to enrich uranium, is a clear example of these disputes. Based on the findings of the present study, the use of nuclear energy is a universal and inherent right that all states have under general international law. However, this universal right is limited in the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons by the obligation not to spread and manufacture nuclear weapons. Thus, each state, as long as it does not violate such an obligation, enjoys all its rights, including uranium enrichment.

Keywords: Nuclear Energy, International Legal System, Peaceful.

چکیده

انرژی اتمی امروزه از صلاحیت انحصاری حقوق داخلی خارج و نگرانی بین‌المللی محسوب می‌شود. همچنین، به‌عنوان یک علم ظهور در زندگی بشر می‌باشد، ولی با توجه به توانایی‌های زیاد این تکنولوژی در مدت کوتاه، توانسته در عرصه‌های مختلف زندگی بشر وارد گردد و در ابعاد صنعتی، پزشکی، کشاورزی و... نقش عظیمی ایفاء نماید. اکنون بر نسل جدید لازم است از شیوه‌های مختلف به کارگیری صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای و عواقب سنگین به کارگیری این انرژی در بخش نظامی اطلاعاتی داشته باشند تا با آگاهی برای دستیابی هرچه بیشتر آن تلاش بی‌وقفه نموده و ایران اسلامی را همیشه بر سکوی افتخار حفظ نمایند. هدف از انجام پژوهش حاضر نقش صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای در حقوق ایران و نظام بین‌الملل با رویکرد جدید است. تمایل بیشتر به استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای در کنار هراس از توسعه گسترش تسلیحات هسته‌ای و وقوع جنگی هسته‌ای، جامعه بین‌المللی را به انعقاد معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای در دهه ۱۹۷۰ میلادی سوق داد. بر پایه یافته‌های پژوهش، استفاده از انرژی هسته‌ای حقی عام و ذاتی است که کلیه دولت‌ها به موجب حقوق بین‌الملل از آن برخوردارند. اما این حق عام، در معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای با تعهد به عدم گسترش و ساخت سلاح هسته‌ای محدود شده است. به این ترتیب، هر دولت، تا زمانی که چنین تعهدی را نقض ننموده از کلیه حقوق خود، شامل غنی‌سازی اورانیوم برخوردار است.

واژگان کلیدی: انرژی هسته‌ای، نظام حقوقی بین‌الملل، صلح‌آمیز.

ارجاع:

امیری، مجاهد؛ اصغرزاده شیرازی، فاطمه؛ (۱۴۰۵)، نقش صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای در حقوق ایران و نظام بین‌الملل با رویکرد جدید، تمدن حقوقی، شماره ۲۸.

Copyrights:

Copyright for this article is retained by the author (s) , with publication rights granted to Legal Civilization. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>) , which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

CC BY-NC-SA

مقدمه

انرژی هسته‌ای یکی از مهم‌ترین و کاربردی‌ترین و درعین حال خطرناک‌ترین ابزار و سلاحی است که در دهه‌های اخیر در نظام بین‌الملل از آن یاد شده است. بررسی و تبیین استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای از منظر حقوق بین‌الملل و جایگاه این انرژی در حقوق ایران هدف اصلی پژوهش حاضر است. البته باید توجه داشت هرچند انرژی هسته‌ای مضراتی دارد که از جمله آن‌ها می‌توان گفت پرهزینه است و مواد اولیه آن پرتوهای خطرناک گسیل می‌کند اما فوایدی دارد که با توجه به آن‌ها باید گفت ارزش این را دارد که با تمام دردهای این انرژی از آن به‌عنوان انرژی برتر یاد کنیم. انرژی هسته‌ای کاربردهای زیادی در علوم پزشکی، صنعت، کشاورزی و... دارد. لازم به ذکر است انرژی هسته‌ای به تمامی انرژی‌های دیگر قابل تبدیل است اما هیچ انرژی‌ای به انرژی هسته‌ای تبدیل نمی‌شود.

گرایش روزافزون به استفاده صلح‌آمیز از انرژی اتمی در کنار ترس از گسترش تسلیحات هسته‌ای و وقوع جنگی هسته‌ای، جامعه بین‌المللی را به انعقاد معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای مصوب ۱۹۶۸ میلادی سوق داد. منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای

برای همه اعضا و خلع سلاح هسته‌ای، سه ستون اصلی این معاهده را شکل می‌دهند. با وجود این، مفهوم، دامنه شمول و حدود حقوق و تعهدات دولت‌های عضو در رابطه با این ستون‌ها، همواره از مسائل مورد اختلاف گروه‌های مختلف دولت‌ها، به ویژه کشورهای دارنده سلاح هسته‌ای و کشورهای فاقد سلاح هسته‌ای بوده است. مناقشه بر سر فعالیت‌های هسته‌ای ایران، از جمله موضوع حق غنی‌سازی اورانیوم، نمونه بارزی از این اختلافات است. استفاده از انرژی هسته‌ای حقی عام و ذاتی است که کلیه دولت‌ها به موجب حقوق بین‌الملل عام از آن برخوردارند. اما این حق عام، در معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای با تعهد به عدم گسترش و ساخت سلاح هسته‌ای محدود شده است. به این ترتیب، هر دولت، تا زمانی که چنین تعهدی را نقض ننموده از کلیه حقوق خود، شامل غنی‌سازی اورانیوم برخوردار است (اکبری، ۱۴۰۰).

پژوهش پیش رو با استفاده از روش تحقیق توصیفی-تحلیلی می‌کوشد تا با طرح این پرسش که انتقال فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای در حقوق بین‌الملل بر اساس کدام مبانی حقوقی اتفاق می‌افتد؟ ضمن ذکر کاربردهای این فناوری، به بررسی دقیق مقررات منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای در زمینه انتقال فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای بپردازد.

۱- نقش صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای در حقوق ایران

تمام کشورها از جمله ایران طبق ماده ۴ معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای از حق ذاتی و غیرقابل انکار برای توسعه فناوری هسته‌ای در جهت اهداف صلح‌آمیز برخوردارند و کشورهای غربی باید به جای پیروی از معیارهای دوگانه و تضعیف بیشتر معاهده، بر احترام به حقوق مصرح این معاهده تأکید نمایند. بند اول ماده ۴ معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای نه تنها به تمامی کشورهای عضو اجازه

می‌دهد که از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز استفاده کنند بلکه در بند دوم همین ماده کشورهای دارای فناوری هسته‌ای را نیز موظف به همکاری با دیگر کشورها برای انتقال دانش و فناوری هسته‌ای می‌کند. استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای یکی از حقوق مسلم و غیرقابل انکار کشورهای عضو این معاهده است. در این معاهده، هیچ تفکیکی بین بخش‌های مختلف چرخه سوخت برای استفاده از انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز دیده نشده است؛ بنابراین، حق استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز، شامل تمامی مراحل چرخه سوخت هسته‌ای از جمله غنی‌سازی اورانیوم می‌شود.

ایران به‌عنوان یکی از اعضای فعال منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، از ابتدای عضویت خود همواره بر استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای تأکید کرده و تمامی فعالیت‌های هسته‌ای خود را تحت نظارت‌های پادمانی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار داده و گزارش‌های متعدد آژانس تأیید می‌کند که فعالیت‌های غنی‌سازی ایران فاقد انحراف به سمت برنامه تسلیحاتی بوده و کاملاً در چهارچوب اهداف غیرنظامی انجام می‌شود. با این حال، برخی کشورها به ویژه ایالات متحده آمریکا همواره تلاش کرده‌اند این حق قانونی ایران را زیر سؤال ببرند. تلاش‌های غیرقابل انکار ایران در زمینه انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز نه تنها منشأ خیر و برکت برای مردمان سرزمین خودش است بلکه شامل تمام جهانیان که این دستاوردها به آنان برسد نیز می‌شود (جلودار، ۱۴۰۴).

۲- نقش صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای در حقوق نظام بین‌الملل

امروزه یکی از اولویت‌های حقوق بین‌الملل نیل به توسعه پایدار می‌باشد. توسعه پایدار توسعه‌ای است که در کنار لحاظ توسعه اقتصادی، ملاحظات زیست محیطی را نیز تأمین نماید. با توجه به این که

انرژی یکی از شاخص‌های توسعه کشورها می‌باشد، تنها زمانی انرژی در راستای پایداری خواهد بود که ملاحظات زیست محیطی در فرایندهای توسعه تأمین شود. در این راستا، حقوق بین‌الملل انرژی دربردارنده یک سری اصول و قواعد معاهده‌ای و عرفی الزام آور و ترتیبات غیرالزام آور می‌باشد که حاکی از رعایت اصول زیست محیطی در حوزه انرژی می‌باشد. فرایند توسعه انرژی هسته‌ای، به‌عنوان یکی از مصادیق انرژی، با سه چالش اساسی دفن پسماندهای هسته‌ای، ایمنی هسته‌ای و مسئله تغییرات آب و هوایی در حوزه پایداری زیست محیطی همراه است. اگرچه به لحاظ نظری اسناد حقوقی قابل توجهی در زمینه حل چالش‌های زیست محیطی مزبور در فرایندهای توسعه انرژی هسته‌ای وجود دارد، ولی به لحاظ عملی فعلاً به دلیل عدم وجود راهکار قاطع برای دفن پسماندهای هسته‌ای، وقوع حوادث هسته‌ای و عدم احراز نقش مثبت انرژی هسته‌ای در کاهش تغییرات آب و هوایی روند توسعه انرژی هسته‌ای با الزامات توسعه پایدار زیست محیطی هماهنگ نیست.

در واقع، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای بر اثر تلاش‌های جهانی برای مهار کردن گسترش سلاح‌های هسته‌ای پس از پایان جنگ جهانی دوم، نصیح گرفت. تا پیش از آن سال، هر طرحی که از سوی سازمان ملل متحد یا یکی از دو ابرقدرت^۱ ارائه می‌شد، در سایه استراتژی حفظ برتری، مورد مخالفت دیگری قرار می‌گرفت. به همین جهت، دیپلماسی چندجانبه در زمینه مهار کردن سلاح‌های هسته‌ای، از راه سازمان ملل متحد آغاز شد و کمیته هجدهم نفی خلع سلاح پیش نویس پیمانی را در ۱۹۶۸ میلادی تحت عنوان «پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای» به مجمع

عمومی سازمان ملل متحد تسلیم کرد و مجمع عمومی نیز طی قطعنامه ای^۲ آن را به تصویب رساند و از سه کشور نگهدارنده خواست تا معاهده را برای الحاق کشورهای دیگر مفتوح نگهدارند. این پیمان از ۱۹۷۰ میلادی لازم الاجرا شد. این معاهده، دارای یک مقدمه و یازده ماده می باشد.

طبق ماده اول معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای کشورهای دارنده سلاح هسته ای تعهد می کنند که از انتقال سلاح های هسته ای یا وسایل منفجره هسته ای به دیگران خودداری کنند. کشور دارنده سلاح هسته ای نیز طبق پیمان، کشوری است که پیش از اول ژانویه ۱۹۶۷ میلادی سلاح هسته ای یا دیگر وسائل منفجره هسته ای را تولید و منفجر کرده است و از این رو پنج کشور چین، فرانسه، شوروی (سابق)، انگلستان و ایالات متحده امریکا مشمول این تعریف قرار گرفتند. با این تعریف، کشورها عملاً و آشکارا، به دو دسته دارا و ندار تقسیم شدند و وضعیت هسته ای این پنج کشور رسماً تأیید شد. از سوی دیگر، کشورهای فاقد سلاح هسته ای نیز متعهد می شوند که هیچ گونه سلاح هسته ای یا دیگر وسائل منفجره هسته ای دریافت نکنند. همچنین، از تلاش برای ساخت یا کسب این سلاح ها پرهیز کنند و نظام پادمان آژانس بین المللی انرژی اتمی را برای جلوگیری از انحراف کاربرد صلح آمیز انرژی هسته ای و تولید سلاح هسته ای بپذیرند، آژانس بین المللی انرژی اتمی^۳ نیز مسئول نظارت بر اجرای این پیمان تعیین شد.

نتیجه

موضوع دستیابی کشورها، به ویژه ایران به فناوری انرژی هسته ای، غنی سازی اورانیوم و چرخه

سوخت از موضوعات بسیار مهم و حساسی است که به‌صورت خاص مورد توجه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و کشورهای دارنده سلاح هسته‌ای، از جمله ایالات متحده آمریکا و اسرائیل بوده است. موضوع دستیابی کشورهای در حال توسعه به فناوری هسته‌ای توسط پنج قدرت برتر هسته‌ای به‌صورت گزینشی و سیاسی مورد تأمل قرار گرفته و می‌گیرد و متأسفانه در عمل بر اثر فشار سیاسی و لابی‌های آن‌ها آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سازمان ملل متحد، تحت تأثیر قرار می‌گیرند؛ بنابراین، اگرچه در حال حاضر دولت جمهوری اسلامی ایران موافقت خود را مبنی بر تعلیق غنی‌سازی اورانیوم اعلام داشته است اما این امر نقطه پایان تلاش ما جهت دستیابی به دانش فنی انرژی اتمی جهت کاربردهای صلح‌جویانه نبوده و نباید باشد. در این باره، ضرورت تداوم سیاست اصرار بر حق مسلم توسعه فناوری هسته‌ای صلح‌آمیز و تقویت بنیان‌های تحلیلی و علمی این حق، واضح است. لازم است مسئولین حقوقی و سیاسی ایران و دیگر نهادهای تخصصی و دارای صلاحیت در موضوع انرژی اتمی، با به‌کارگیری دیپلماسی فعال در عرصه بین‌المللی و اخذ وحدت نظر و اجماع در داخل، سعی در حفظ و گسترش حقوق حقه مردم و کشور نموده و جهت بهره‌برداری بهتر و بیشتر از دانش هسته‌ای، گام بردارند.

نکته پایانی این که کشورهای در حال توسعه، به ویژه جمهوری اسلامی ایران، با استفاده از نتایج تحلیل‌های علمی و تخصصی در مورد دانش صلح‌آمیز هسته‌ای و تبیین مبانی حقوقی تولید و به‌کارگیری آن و با استفاده از وحدت نظر و اجماع در مورد این دانش، خواهند توانست افکار عمومی جامعه بین‌المللی و جهانی را از دیدگاه و مواضع سیاسی برخی کشورها که به دنبال تحمیل تفاسیر و سیاست‌های خود هستند، جدا و حقانیت مواضع و دیدگاه خود را تبیین کند.

ملاحظات اخلاقی: موارد مربوط به اخلاق در پژوهش و نیز امانتداری در استناد به متون و

ارجاعات مقاله تماماً رعایت گردیده است.

تعارض منافع: تعارض منافع در این مقاله وجود ندارد.

تأمین اعتبار پژوهش: این پژوهش بدون تأمین اعتبار مالی نگارش یافته است.

منابع

- اکبری، علی، ۱۴۰۰، بررسی تعارضات میان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با مسائل پرونده هسته‌ای ایران از

منظر موازن حقوق بین‌الملل، **دومین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ**.

- جلودار، محسن، ۱۴۰۴، مطالعه تطبیقی استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای از منظر حقوق بین‌الملل حقوق

ایران و روابط سیاسی، **نهمین کنفرانس بین‌المللی مطالعات اجتماعی، حقوق و فرهنگ**

عامه.

Legal Civilization

ISSN: 2873-1841
ISSN: 2873-1922

No.28- Summer 2026

Legal Effects Arising from the Opening of Letters of Credit on the Buyer and the Beneficiary

Homayoun Mafi, Mohsen Raeisi, Ahmadreza Amiri Larijani

Examining the Potential for International Criminal Justice to Address Ecocide in the Context of Climate Change

Sobhan Tayebi, Majede Magholi

Analyzing the Nature and Mechanism of Enforcing Decisions of the International Court of Justice with an Emphasis on the Court's Practice in Facing Legal Lacunae

Somayah Rahmanian, Pouria Ebrahimzadeh

Prohibiting the Abuse of Emergency in the Iranian Legal System

Zeinab Ghaderi, Abdolmajid Yousefi, Sattar Fakhræi

Comparative Study of the Automatic Termination Clause in Iranian Law and the Contract Avoidance Mechanism under the United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods

Hakime Mahmood Soltani, Mahdi Sheikh Mahmoodi

A Comparative Study of the Elements and Principles of Criminalizing Collusion to Commit a Crime in Iranian and French Criminal Law

Saber Sayyari Zohan

Challenges of Electronic Documents in Iranian Law

Mohammadreza Abdi, Sasan Vazin Puor

The Dual Role of Artificial Intelligence in Countering Misinformation and Deep Forgery: Challenges and Solutions

Atefeh Lorkijori, Seyed Ahmad Peyrovnaziri

Legal Nature of the Foundational Condition in Imamiyya Jurisprudence and Iranian Law; Explaining the Bases of Its Validity and Its Scope in Civil Partnership Contracts

Seyyed Alireza Hosseini, Mohammadreza Rostami, Tahere Jafari

A Jurisprudential Legal Study of the Status and Role of Wills of Intestate Persons in Determining the Disposition of Property After Death

Sayede Nazanin Mousavi

Foundations, Conditions and Effects of Criminal Sentences in the Iranian Criminal System

Kamran Rahimi Sekkeh Ravani

A Jurisprudential Study of the Invalidity of Transactions in the Law Requiring Official Registration of Immovable Property Transactions

Mahdi Rajaean, Jafar Ghajeh Beigloo

Child and Adolescent Victimization in the Metaverse: a Review of Understanding Causes to Prevention and Countermeasures

Javad Cheraghi

Analysis of the Supporting Roles of the Convention on the International Sale of Goods in Facilitating and Protecting International Trade

Esmail Chogani

The Function of the Prosecutors Criminal Policy in the Prevention and Prosecution of Crimes Violating Public Rights

Vahid Kioumars

Comparative Study of the Rule of Independence of Arbitration Clause in Iranian, French, English Law and the UNCITRAL

Model Law; Theories and Practices

Saeed Johar

the Legal Status of Transactions of Periodically Insane Persons in the Law of Iran and England

Amirmohammad Tavakoli, Setayesh Haj Rajabali Tehrani, Fatemeh Allahverdi, Amirreza Noghavi

The Impact of Strict Laws on Drug-related Behaviors

Hamidreza Ghanaatian

The Peaceful Role of Nuclear Energy in Iranian law and the International System with a New Approach

Mojahed Amiri, Fatemeh Asgharzadeh Shirazi

The Impact of New Technologies, Smartification, and Digital Transformation on the Implementation of the Mandatory Registration Law

Negar Fouladi, Vajihe Mohseni

Criminological Analysis of Smuggling of Goods in Hormozgan Province

Ahmad Padidar, Mohammad Kamali

Smart Contract in the Iranian Legal System

Mahdi Salehi Zadeh

Legal Challenges of E-Government and Government Civil Liability

Saeed Sardashti Birjandi

the Principle of Impartiality of the Reason for Education in the Iranian Criminal Procedure

Mohammadhasan Malek Mohammadi

Qualitative Analysis of the Foundations and Scope of Criminal Liability in the Commission of Crimes Caused by Restless Legs Syndrome: the Interaction of Neuromotor Disorder with the Elements of Fault and Attributability

Zahra Enalouy Esfahani

The Relationship Between Rule and Exception in Iranian Civil Law with Emphasis on the Principle of the Binding Force of Contracts and Its Exceptions

Amirreza Alitabar

Institutional Castling: Military Enlistment and Mass Incarceration in the United States

Bryan L. Sykes, Amy Kate Bailey, Yasser Shakeri